

Η χαρά στην Παλαιά Διαθήκη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Βοός και Ρουθ η χαρά στην Π.Δ.

[Ομότιμος καθηγητής στο τμήμα Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Γεώργιος Πατρώνος](#)

Η βασική αυτή έννοια, ότι ο Θεός είναι τελικά ο μεγάλος «δοτήρ» και χορηγός της χαράς στον άνθρωπο, βρίσκεται ιδιαίτερα αναπτυγμένη στην Παλαιά Διαθήκη. Και μάλιστα σχετίζεται άμεσα εκεί και με τη λατρεία του ονόματος του Θεού (Δευτ. 16, 14· Ψαλμ. 100, 2). Η σύνδεση αυτή της χαράς με την παρουσία του Θεού στη ζωή του ανθρώπου, κάνει τη χαρά να μη θεωρείται σαν ένα απλό εσωτερικό αίσθημα αλλά σαν ένα καθολικό γεγονός που δείχνει τη στάση του ανθρώπου μέσα στην προσωπική του ιστορία.

Οι σωτηριολογικές ενέργειες του Θεού είναι η κύρια πηγή χαράς για τον πιστό άνθρωπο. Η πεποίθηση ότι ο Θεός «κατασκηνώνει» μεταξύ των πιστών Του και γίνεται «ασπίδα» των δικαίων, φέρνει ασφαλώς μαζί με την ελπίδα ευφροσύνη και

χαρά (Ψαλμ. 5, 11—12). Ο ψαλμωδός θα εκφράσει έντονα αυτή τη σωτηριολογική αίσθηση και εμπειρία· «... διηγῆσομαι πάντα τα θαυμάσια σου· ευφρανθήσομαι και αγαλλιάσομαι εν σοι» (Ψαλμ. 9, 2-3) και «προωρώμην τον Κύριον ενώπιόν μου διά παντός, ότι εκ δεξιών μου ἔστιν, ἵνα μη σαλευθῶ. Διά τούτο ηυφράνθη η καρδία μου και ηγαλλιάσατο η γλώσσα μου, ἔτι δε και η σαρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι ουκ εγκαταλείψεις την ψυχὴν μου εις ἄδην» (Ψαλμ. 15,8—10). [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »](#)